

25 września 1929 r.

B42 d 19/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10499.

Kl. 70 d 11.

Władysław Bielawski
(Warszawa, Polska).

Notatnik lotniczy.

Zgłoszono 26 maja 1928 r.

Udzielono 17 maja 1929 r.

Notatnik według niniejszego wynalazku służy do zapisywania w nim podczas lotu spostrzeżeń, które w postaci notatek lub meldunków zrzucone są w locie. Tenże notatnik, w wydłużonej nieco formie może służyć jako mapnik do przechowywania mapy kierunku lotu, notowania na niej zmian sytuacyjnych i zrzucania odcinków jej z temi notatkami, jako meldunki.

Dotychczas notowanie podczas lotu odbywa się w notesach lub na kartkach papieru, co jest niedogodnem, gdyż pęd powietrza porывa papier podczas pisanja, na czem traci dokładność obserwacji.

Notatnik według wynalazku, umocowany na ręce lub nodze, pozwala na notowanie w pozycji stojącej, na wychylanie się z kabinki, szybkie przejście do innej czynno-

ści (strzelanie, fotografowanie, radjotelegrafowanie i t. d.), daje możność łatwego odrywania zapisanej części z pozostawieniem kopji notatki. Ołówki różnokolorowe znajdują się przy notatniku, zapas papieru wystarcza na najdłuższy wywiad, i łatwo uzupełnia się.

Jako mapnik — służy do umieszczenia w nim pasma mapy z kierunkiem lotu, pozwalając na szkicowanie na niej sytuacji, a w razie potrzeby i obcinanie tych szkiców celem dołączenia do zrzucanego meldunku. Używane dotychczas w lotnictwie mapniki są duże, ciężkie i w użyciu są dość kłopotliwe, przytem wykluczają możność szkicowania na nich, gdyż zwykle zawieszają się na haku w kabinie.

W notatniku według wynalazku papier

do pisania przechowuje się na wałkach, które przy ~~po~~kręcaniu ich przesuwają go nad półcylindrycznym sztywnym blatem. Przytem otrzymuje się kopję, zapisaną zaś część można oderwać w każdej chwili, celem zrzucenia jej jako meldunek. Papier zabezpieczony jest od porywania go przez wiatr, nawet po wystawieniu przyrządu nazewnątrz kabinki. Ołówki znajdują się w samym przyrządzie, zabezpieczone od połamania. Przyrząd umocowuje się do ręki lub nogi tak, aby nie krępował ruchów.

Notatnik będący przedmiotem niniejszego wynalazku przedstawiony jest na rysunku w widoku z boku i w widoku z góry. Składa się on z ramki, trzech wałków i taśmy. Rama 1 przedstawia wygiętą blachę z gniazdami 3 i 4 dla wałków z pokrywami 5 i 6. W gniazda te, otwarte z jednego końca, zakłada się wałki 8 i 9, posiadające podłużne wykroje dla założenia końców taśmy. Wałki te z jednego końca posiadają główki wchodzące częściowo w gniazda, z drugiego zaś końca przechodzą luźno przez otwory w pokrywach gniazd i zamocowują się zatyczkami 21, zapobiegającymi ich wypadnięciu.

Wałek zewnętrzny 10 mieści się w specjalnych gniazdach pokrywki 6, przyczem w jednej z nich jest wykonane wycięcie, dochodzące do brzegu o szerokości równej średnicy wałka, pozwalające na boczne wyjmowanie takowego z zabezpieczeniem wałka od wypadnięcia sprężynującym haczykiem. Główka tego wałka 14 jest płaska i zaopatrzona w pierścień gumowy 15, którym dotyka do cylindrycznej części 13 główki 12, otrzymując od niej ruch obrotowy. Haczyk 17 ze sprężynką 18 zatrzymuje wałek 10 w gnieździe, od wysuwania się zaś jego zabezpiecza kołnierz 16 przy główce 14.

Nad rurką 4 znajduje się nóż 7, którym w miarę potrzeby obcinany jest papier.

Papier ma wygląd taśmy, nieco węższej

od notatnika, z równymi brzegami, pokryty z jednej strony masą kopjową (drukar-ską). Na wałek magazynowy nawija się taśma papierowej podwójnej (z kopją) — około 3 metrów, a pojedynczej — około 6 metrów. Dla orjentowania się posiadanego na wałku zapasu, taśma podzielona jest na decymetry.

Przy główkach 11 i 12 w pokrywkach 5 i 6 znajdują się otwory, w które wstawia się kolorowe ołówki 22 z gumowymi nasadkami 23, zabezpieczającymi je od wypadania.

Działanie przyrządu jest następujące: na wałek 8 nawija się, względnie nakłada gotową rolkę pojedynczego lub podwójnego papieru, wolne końce którego przekłada się przez wykroje w wałkach nawijających 9 i 10, naciągając papier mocno na ramie. Po założeniu ołówek przyrząd przypina się paskami do lewej ręki poniżej łokcia. Pisze się na odsłoniętej części papieru na blacie, pokręcając wałek 9. Po skończonem pisaniu, w celu oderwania kartki, naciska się na haczyk 17, wyciąga wałek 10 z gniazda, obcina się papier 20 nożem 7 i po zsunięciu go z wałka chwyta się nim pozostały brzeg papieru, naddając go nieco, poczem wałek zakłada się do gniazda. Czynność ta wymaga jednej minuty i dokonywa się jedną ręką.

W razie zgniecenia lub pęknięcia papieru w przyrządzie, należy wykręcić pozostały papier, wyjąć wałki, zsunąć z nich papier i nałożyć nową gotową rolkę, co jest lepszem i prędzem od przeciągania go siłą lub przepychania w szczelinach.

Notatnik według wynalazku opisany jest jako przykład, konstrukcja bowiem ramy i wałków może być wykonana w inny sposób, nie przekraczając granic wynalazku. Zastosowany on być może również jako mapnik, wtedy zastępuje się papier mapą w postaci taśmy.

W mapniku tym obok mapy na osob-

nich wałkach przewija się nieco węższa od niej podwójna lub pojedyncza taśma papieru, do zapisywania notatek, które mogą być wraz z odcinkami mapy zrzucane jako meldunki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Notatnik lotniczy, znamienny tem, że składa się ze sztywnej ramy, przymocowanej do ręki lub nogi lotnika, i z taśmy papieru, przesuwanej nad blatem ramy za pomocą odpowiednio sprzężonych ze sobą trzech wałków, umieszczonych obrotowo w gniazdach ramy.

2. Notatnik według zastrz. 1, znamienny tem, że jeden z wymienionych wałków służy za magazyn i na nim nawija się podwójnie lub pojedynczo papier, który z tego wałka ponad blatem ramy przechodzi na dwa drugie wałki odbierające, przy czem przez pokręcanie jednego z nich nadaje się równocześnie ruch obrotowy drugiemu wałkowi odbierającemu.

3. Notatnik według zastrz. 1, 2, znamienny tem, że jeden z wyżej wymienionych wałków odbierających nawija oryginał, a drugi kopję, przy czem ten ostatni łatwo może być wyjmowany z ramy i zakładany zpowrotem i posiada nad sobą nóż

przytwierdzony do ramy, służący do odcinania nawiniętego na tym wałku papieru.

4. Notatnik według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że ruch wałkom nadaje się przez pokręcanie główki jednego z wałków odbierających, ruch którego przenosi się zapomocą tarczy, osadzonej na jego osi, na sprzężystą tarczę, osadzoną na drugim wyjmowalnym wałku odbierającym.

5. Notatnik według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że wałki mogą być wyjmowane z ramy i zaopatrzone są po bokach w główki do pokręcania, a osie ich posiadają podłużne wykroje dla zaczepienia końców taśmy.

6. Notatnik według zastrz. 1 — 5, znamienny tem, że rama zaopatrzona jest w pasek z odpowiednimi zamknięciami dla przymocowania notatnika do ręki lub nogi lotnika, a dla przechowywania ołówków posiada gniazda z urządzeniami zapobiegającymi wypadnięciu tychże.

7. Notatnik według zastrz. 1 — 6 zastosowany jako mapnik, znamienny tem, że na całej szerokości ramy zaopatrzonej jest w mapę w postaci taśmy, obok której przesuwają się taśma papieru do notatek.

Władysław Bielawski.

